

Besvarelse af FEU-spørgsmål 101 vedr. revision af gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger

Center
Center for international klima
og energi

Kontor
EU-kontor

Dato
11-09-2024

J nr. 2024 - 2118

/ JUBLE

Folketingets Europaudvalg udbeder sig Klima-, energi- og forsyningsministerens besvarelse af nedenstående spørgsmål vedr. revision af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 om overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger (MR-forordningen):

Spørgsmål 101

Hvad er de praktiske forskelle og konsekvenser ved brug af massebalancemetode i forhold til målebaserede metoder? Det gælder især hensynet til nøjagtighed, og om det giver et retvisende billede af virkeligheden. Der henvises til regeringens notat af 27. august om revision af gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger, jf. EEU alm. del – bilag 702.

Svar

Energistyrelsen har oplyst følgende svar, som Klima-, energi- og forsyningsministeren henholder sig til:

Massebalancemetode kræver bestemmelse af brændselsparametre for det afbrændte brændsel, som forårsager CO₂-udledningen. Brændselsparametrene kan anvendes til at fastlægge brændslets kulstofindhold før afbrænding, hvilket typisk kan bestemmes med høj nøjagtighed for standardbrændsler og med relative lave omkostninger.

Kendes kulstofindholdet i brændslet før afbrænding til en acceptabel nøjagtighed kan den udledte, opfangede eller transporterede CO₂-mængde beregnes udelukkende ved at måle masse-flowet af gassen i anlægget eller transportsystemet. Denne metode betegnes ofte CTMS (Custody Transfer Measurement System) og anvendes allerede i praksis ved transport og levering af brændsler f.eks. ved transport med lastbil, skib eller tog.

Målebaserede metoder til fastlæggelse af CO₂-fangst og -transportmængder involverer ofte direkte måling i gasaftag af gasvolumen-flow og densiteten af den relevante gas. Metoden er typisk anvendt i produktionsenheder, der anvender blandede brændselstyper som f.eks. affald eller andre blandede brændsler, og hvor målingerne foretages baseret på CEMS (Continuous Emission Monitoring System). Systemet er rapporteret som værende teknisk komplekst og kræver jævnligt vedli-

gehold og kalibrering foretaget af akkrediterede laboratorier for at overholde en tilstrækkelig nøjagtighed. Anvendelsen af CEMS er derfor ofte forbundet med store omkostninger, og implementeringen kan, ifølge MR-forordningens Artikel 49, i visse tilfælde lempes ved argumentation om teknisk umulighed eller urimelige omkostninger.

Nøjagtigheden af hhv. massebalancemetode og målebaseret metode afhænger af måle- og beregningsparametrene ved det enkelte anlæg, og der er derfor ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem den anvendte metode og nøjagtigheden eller usikkerheden for den rapporterede mængde CO₂.